



בש"פ 3520/19 - מדינת ישראל נגד עוסמה אבו כאשף

בבית המשפט העליון

בש"פ 3520/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: עוסמה אבו כאשף

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) במ"ת 865-04-19 מיום 23.5.2019

בשם העוררת: עו"ד קובי מושקוביץ

בשם המשיב: עו"ד אבי אילון

החלטה

לפני ערר המדינה על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) במ"ת 865-04-19 מיום 23.5.2019, במסגרתה הורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

1. לפי עובדות כתב האישום, ביום 14.3.2019 בשעות הלילה, המשיב נסע ברכבו ונתקל בחסימה משטרתית בעוד הוא מחזיק ברכבו סם מסוג הרואין במשקל 90 גרם וסם מסוג קוקאין במשקל 35 גרם. השוטרים במחסום ניגשו אל המשיב והורו לו לפתוח את הדלת. משסירב לעשות זאת, ניפץ אחד השוטרים את חלונו וניסה לפתוח את דלת הנהג. הנאשם לחץ על דוושת הגז בניסיון להימלט, תוך סיכון חיי אדם, פגע במספר כלי רכב שעמדו בחסימה לידו עד שהוא נעצר. כתב האישום מייחס לו בשל כך עבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק); חבלה במזיד, לפי סעיף 413 לחוק; והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית,

עמוד 1



לפי סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

2. ביום 23.5.2019, לאחר קיום דיון בעניינו, בו המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. זאת בהתאם לתסקירי שירות המבחן אשר התרשם מהתאמתם של המפקחים המוצעים, ולאור כך שהמשיב אדם צעיר, נעדר עבר פלילי, ולא היה הגורם המשמעותי שמאחורי החזקת הסמים אלא רק שימש בתור "המשנע" שלהם. נקבע שהמעצר האלקטרוני ייערך בביתו שבלוד תחת פיקוח הוריו וקרוב משפחתו. נקבעו ערבויות והוצא נגדו צו עיכוב יציאה מהארץ.

3. לטענת העוררת, שגה בית המשפט משלא הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים בבית משפט זה ביום 23.5.2019, היא טענה כי הראיות בחומר החקירה מלמדות על כך שלמשיב היה תפקיד משמעותי יותר בעבירות הסמים ולא היה רק "משנע", ואף אם לא היה יותר מכך, אין זה משנה לעניין מסוכנותו. מסוכנותו הרבה נלמדת מהתנהלותו הפרועה בנתיב התחבורה, וזאת אף בעודו מצוי מול שוטרים. לטענתה, ברירת המחדל בעבירות סמים היא מעצר מלא מאחורי סורג ובריח וחלופת המעצר שנקבעה למשיב בקרב משפחתו אינה סבירה. זאת בשל כך ששניים משלושת המפקחים המוצעים בעלי עבר פלילי, ומכיוון שהמעצר באיזוק האלקטרוני לא ימנע משותפיו לפשע ליצור אתו קשר ולהגיע אליו.

4. בא כוח המשיב טען כי יש להשאיר את החלטת בית המשפט על כנה. המשיב למד במסגרת חינוך מיוחד והינו בעל הבנה "דלה". הוא אדם צעיר שזו העבירה הראשונה שלו. הוא עובד בעבודה מסודרת, ובית המשפט המחוזי ושירות המבחן לא התרשמו ממסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו. העבר הפלילי של אביו הנמנה מבין מפקחיו הינו בגין עבירה זניחה (מריבה עם פקח) ואין בו כדי לערער על התאמתו לפיקוח. בנוסף אין לשלול מעצר בפיקוח אלקטרוני גם לעבירות סמים במקרים המתאימים, שמקרה זה נכנס לגדרם.

5. אמנם, התנהגותו של המשיב בעת אירוע המעצר מעלה חשש מסוים למסוכנות הנשקפת ממנו. אך לאור היעדר עבר פלילי והתנהגותו הנורמטיבית של המשיב בדרך כלל, בית המשפט המחוזי סבר שמעצר בפיקוח אלקטרוני במקרה זה יאין במידה מספקת את הסכנה הנשקפת ממנו לציבור, ויטיב עמו לאור גילו ונתוניו הספציפיים. כך קבע בית המשפט בהתאם להמלצת שירות המבחן, ואינני מוצא מקום להתערב בקביעה זו. גם לעניין המפקחים המוצעים, ההלכה היא כי בית משפט זה ימנע להתערב בקביעתה של הערכאה הדיונית באשר להתאמתם (בש"פ 2576/18 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוני, פסקה 17 (1.4.2016)), בין השאר בשל התרשמותו הבלתי אמצעית מהם.

הערר אפוא נדחה.

ניתנה היום, כ"א באייר התשע"ט (26.5.2019).

ש ו פ ט